

RADA RODZICÓW
przy Szkole Podstawowej
im. Orłat Lwowskich
w Żarkach Wielkich

RADA RODZICÓW
przy Szkole Podstawowej
im. Orłat Lwowskich
w Żarkach Wielkich

Żarki Wielkie, 24.02.2025r.

URZĄD GMINY TRZEBIEL
WPLYNEŁO - SEKRETARIAT

25.02.2025

.Dz. 1037ilość zał.....
odpis.....

Wójt Gminy Trzebiel
Rada Gminy Trzebiel

**Szanowny Panie Wójcie, Panie Przewodniczący,
Panie i Panowie Radni Gminy Trzebiel**

My, rodzice dzieci ze Szkoły Podstawowej im. Orłat Lwowskich w Żarkach Wielkich, uczniowie, absolwenci oraz mieszkańcy wyrażamy sprzeciw wobec propozycji likwidacji Szkoły Podstawowej w Żarkach Wielkich wraz z oddziałem przedszkolnym.

Nie zgadzamy się z taką polityką edukacyjną, w której górę nad dbałością o dobro ucznia przejmują czynniki ekonomiczne. Takie stanowisko władz Gminy jest głęboko krzywdzące. Sądymy, że likwidacja naszej placówki przyniesie Gminie tylko chwilowe oszczędności. Jeżeli Gmina Trzebiel z takimi sukcesami pozyskuje fundusze zewnętrzne (budowa przedszkola ze żłobkiem, hala sportowa), to prosimy dołożyć wszelkich starań i pozyskiwać więcej dofinansowań na zadania oświatowe. Szukanie oszczędności w tej dziedzinie świadczy jedynie o braku wizji na przyszłość i spoglądanie tylko na sprawy bieżące. Edukacja to nie biznes, który ma przynosić zyski.

Szanowni Państwo, My jako Rada Rodziców w imieniu mieszkańców, rodziców i dzieci uczęszczających do Szkoły Podstawowej im. Orłat Lwowskich w Żarkach Wielkich nie zgadzamy się na ratowanie budżetu gminy kosztem bezpieczeństwa naszych uczniów.

Nasze dzieci – uczniowie tej szkoły zasługują na możliwość kontynuowania edukacji w placówce którą znają, która jest miejscem bezpiecznym, przyjaznym i wspierającym ich rozwój. Takie miejsca należy ratować, gdzie wszyscy się znają i tworzą relacje niemożliwe do odtworzenia w licznych klasach. Poza tym liczba uczniów nie powinna być dla władz Gminy zaskoczeniem. Pan Wójt od kilku lat skutecznie wpływa na ograniczenie przyjmowania dzieci z innych placówek do tutejszej szkoły. Nie wyraża zgody na rekrutację dzieci do oddziału przedszkolnego, a także nakłania rodziców do przeniesienia uczniów do innych szkół na terenie gminy. Brak poczucia stabilizacji skłania również niektórych rodziców do zapisania swoich dzieci do innych szkół. My rodzice uważamy, że mała liczebność klas pozwala na indywidualizację nauczania i wsparcie każdego ucznia.

Nie dopuszczamy myśli, że nasze dzieci już od najmłodszych lat musiałyby być zdane na niedogodności związane z dojazdem do innej szkoły. Uczniowie zostaną pozbawieni części czasu, który mogą przeznaczyć na rozwój zainteresowań, naukę i kontakt z rodziną. Już w tej chwili dzieci sześćoletnie dojeżdżające do Przedszkola w Trzebielu spędzają w autobusie po kilka godzin, gdyż muszą przejechać trasę dwóch obwodów szkolnych.

Szkoła w Żarkach Wielkich istnieje już 78 lat i funkcjonowała w znacznie trudniejszych pod względem ekonomicznym czasach. Po wojnie pierwsi osadnicy zaangażowali się bardzo mocno w remont i modernizację zniszczonego budynku szkoły, o który przez lata pieczołowicie dbali, tak jak o szkoły utracone wcześniej na Kresach. Dzięki mozolnej pracy pierwsi uczniowie mogli zasiąść już jesienią 1947 roku w ławach szkolnych.

W latach sześćdziesiątych w czynie społecznym mieszkańcy dobudowali drugie piętro szkoły, aby pomieścić uczniów klasy ósmej. Powstały dwa obszerne gabinety lekcyjne, gabinet kierownika szkoły oraz schowek.

W 1970 roku na koszt Komitetu Rodzicielskiego dokonano odwiertu studni głębinowej, z której doprowadzono bieżącą wodę do sal lekcyjnych.

W 1974 roku po utworzeniu Zbiorczej Szkoły Gminnej w Trzebielu, nasza placówka stała się 4-klasową szkołą filialną, a wyposażenie gabinetów specjalistycznych i zbiory biblioteczne zostały bezpowrotnie utracone.

Na początku lat osiemdziesiątych XX wieku rodzice uczniów zawiązali Społeczny Komitet Czynu Pomocy Szkole, który w czynie społecznym

dobudował sanitariaty, szatnię oraz kotłownię. Zainstalowano również centralne ogrzewanie budynku. Szkoła stała się powtórnie ośmioklasową Szkołą Podstawową.

Pod koniec ubiegłego wieku Rada Rodziców zasponsorowała i przeprowadziła kolejny już remont obiektu, który na wniosek ówczesnego wójta i radnych został przekazany na potrzeby Gimnazjum. Po pięciu latach reaktywowano Szkołę Podstawową w Żarkach.

Obecnie teren wokół szkoły i budynek jest zadbany, nie wymaga kosztownych remontów, gabinety lekcyjne są dobrze zaopatrzone w pomoce naukowe, sprzęt audiowizualny i zbiory biblioteczne. W ostatnich latach Rada Rodziców zakupiła 11 komputerów, tablicę multimedialną, kserokopiarkę oraz wyposażenie gabinetu biologiczno-chemicznego.

Nasza szkoła wykształciła wiele pokoleń, dziś już dorosłych obywateli, pełniących ważne funkcje społeczne. Dumą szkoły są prof. Franciszek Główka, ks. Andrzej Kuflikowski, wielu prawników, nauczycieli, wojskowych, pracowników służby zdrowia (farmaceuci, diagnosty medyczni, rehabilitanci, pielęgniarze) i fachowców z różnych dziedzin. „*Są miejsca, czasy i ludzie których się nie zapomina*” - tak po latach absolwenci tej szkoły powracają tutaj wspomnieniami.

Szkoła to centrum lokalnej społeczności. Rodzice i mieszkańcy wkładają w tę szkołę, nie tylko serce, ale również swój czas, pracę, pieniądze i to nie małe. Nadal chcemy uczestniczyć i pomagać w organizacji wydarzeń scalających naszą społeczność. Jednak zamiar likwidacji naszej placówki wpłynie negatywnie na mieszkańców i zniechęci ich do dalszej działalności społecznej. Ponadto nie bez znaczenia pozostaje fakt, że likwidacja szkoły jest przez nas odbierana jako marginalizacja miejscowości. Młodzi mieszkańcy będą poszukiwać nowych, bardziej atrakcyjnych miejsc do zamieszkania. Wsie stanowiące nasz obwód szkolny będą się wyludniać.

Występując w obronie Szkoły Podstawowej im. Orłąt Lwowskich w Żarkach Wielkich, myślimy o przyszłych pokoleniach, aby nie zarzuciły nam zaniechań w walce o byt szkoły- ostoju edukacji i kultury naszej miejscowości.

Obowiązkiem Państwa Radnych i Wójta jest wspierać i rozwijać to miejsce, aby służyło nie tylko uczniom, ale też wszystkim mieszkańcom Żarek i okolicznych sołectw. Szokiem dla mieszkańców jest zamiar sprzedaży budynku

szkoły dla dewelopera na cele mieszkaniowe i pokoje do wynajęcia. Liczymy, że być może poznanie historii naszej szkoły skłoni Pana Wójta i szanowną Radę Gminy do refleksji i zmiany decyzji w sprawie przyszłości Szkoły Podstawowej w Żarkach Wielkich. Tym bardziej warto poczekać na obiecaną pomoc Rządu dla małych szkół.

Zostaliście Państwo wybrani do pełnienia zaszczytnych funkcji przez społeczność naszej gminy nie po to, by likwidować lecz po to, by tworzyć coś dobrego i pożytecznego. Pamiętajcie, nie kosztem naszych dzieci.

Gorąco prosimy Pana Wójta i Radę Gminy o wycofanie się z zamiaru likwidacji Szkoły Podstawowej im. Orłąt Lwowskich w Żarkach Wielkich.

Z poważaniem

Rada Rodziców Szkoły Podstawowej
im. Orłąt Lwowskich
w Żarkach Wielkich

RADA RODZICÓW
przy Szkole Podstawowej
im. Orłąt Lwowskich
w Żarkach Wielkich

W załączeniu:

1. Lista osób sprzeciwiająca się likwidacji Szkoły Podstawowej im. Orłat Lwowskich w Żarkach Wielkich
2. Historia Szkoły Podstawowej im. Orłat Lwowskich w Żarkach Wielkich

HISTORIA SZKOŁY PODSTAWOWEJ im. ORŁĄT LWOWSKICH w ŻARKACH WIELKICH

Szkoła Podstawowa w Żarkach Wielkich rozpoczęła swoją działalność we wrześniu 1947r. Pierwszym kierownikiem i organizatorem placówki był Hieronim Bontarz. Mocno zdewastowany budynek szkoły był remontowany przez pierwszych osadników wojskowych i przesiedleńców z Kresów Wschodnich (z Kozłowa, Biłki Szlacheckiej i Zuchorzyc). W szkole uzupełniono podłogi, drzwi, szyby w oknach. Wykonywano dla uczniów ławki, regały na książki i pomoce naukowe – w tym kierunku wiele czasu i pracy poświęcili Eugeniusz Szymanek i Wawrzyniec Kruk. Dużej pomocy udzieliło też wojsko z miejscowej strażnicy WOP. Nie można pominąć również wielkiego zaangażowania rodziców z Żarek Wielkich, Buczyny, Starych Czapli i Żarek Małych oraz starszych uczniów w remont placówki.

Nauka w szkole przebiegała spokojnie dzięki zaangażowaniu kadry nauczycielskiej, uczniów i ich rodziców do 1961r. Wtedy nowa reforma szkolna wprowadziła ośmioklasową szkołę podstawową, a w tutejszym budynku zaczęło brakować pomieszczeń do nauki. Wtedy do akcji wkroczyli rodzice dzieci i podjęli decyzje o dobudowie drugiego piętra w szkole. Prace przebiegały w czynie społecznym. Niemal każdy mieszkaniec poświęcił swój czas, umiejętności, pracę i materiały budowlane na rozbudowę budynku szkoły. Dużą aktywność i pomoc w pracach budowlanych wykazał młody nauczyciel i jednocześnie kierownik placówki Tadeusz Lewek. Dzięki jego zaangażowaniu organizowano wiele akcji dochodowych przeznaczonych na wykończenie i wyposażenie dwóch klasopracowni, gabinetu kierownika oraz schowka, który przez lata służył jako archiwum.

W czasie rozbudowy szkoły lekcje odbywały się w lokalu Świetlicy Wiejskiej i Klubu „ RUCH” oraz w Świetlicy przylegającej do magazynów zbożowych – późniejsza Bawelna.

W 1970 roku dokonano w czynie społecznym odwiertu studni głębinowej, której doprowadzono bieżącą wodę do sal lekcyjnych. Prace związane z odwiertem studni zostały sfinansowane przez Komitet Rodzicielski działający przy tutejszej szkole.

Nauka w szkole ośmioklasowej trwała spokojnie do 1974 roku, gdy weszła w życie kolejna reforma oświaty i utworzono Zbiorcze Szkoły Gminne. Nasza szkoła stała się filią. Uczniowie z naszego obwodu szkolnego od klasy piątej dowożeni byli autobusem do Trzebiela.

Wyposażenia gabinetów specjalistycznych (fizyko-chemiczny, biologiczny i geograficzny) oraz duże zbiory biblioteczne zostały bezpowrotnie przejęte przez szkołę gminną. W naszej szkole pozostawiono jedynie bajki dla młodszych dzieci.

W 1983 r. uczniowie klasy piątej (urodzeni w 1972r) nie przeszli do szkoły w Trzebielu, tylko kontynuowali naukę w tutejszej placówce, gdzie stanowisko dyrektora szkoły objęła Alicja Lewek.

W 1984r. rodzice naszej szkoły dzięki inicjatywie i staraniom Józefa Toporowskiego zawiązali **SPOŁECZNY KOMITET CZYNU POMOCY SZKOLE W ŻARKACH**

WIELKICH. W skład Komitetu weszli Józef Toporowski jako przewodniczący, jego zastępcą został Zbigniew Krzywonos, sekretarzem Tadeusz Zapotoczny, a członkami Edward Złotnik i Eugeniusz Przewoźny. Dzięki pracy i ofiarności rodziców z Żarek Wielkich, Byczyny, Starych Czapl i Żarek Małych w czynie społecznym do gmachu szkoły budynek, w którym znalazło się miejsce na toalety dla uczniów, szatnię i kotłownię. W 1986 roku zdemontowano w salach lekcyjnych piece kaflowe a zainstalowano centralne ogrzewanie.

W czasie prac budowlanych, w których uczestniczyli niemal wszyscy rodzice uczniów, każdy wykonywał prace na miarę własnych umiejętności – jedni prace budowlane, inni stolarskie, jeszcze inni instalacje elektryczne oraz prace porządkowe.

W tym czasie Komitet Rodzicielski i Społeczny Komitet Czynu Pomocy Szkole organizowali wiele akcji dochodowych na potrzeby prowadzonych prac. Dominowały zabawy taneczne, kiermasze oraz festyny. To dzięki pracy i zaangażowaniu rodziców uczniowie przez kolejne lata mogli się uczyć w zadbanym i przytulnym budynku szkoły.

Pod koniec lat 90-tych ubiegłego wieku, Rada Rodziców Szkoły Podstawowej w Żarkach Wielkich podjęła decyzje o przeprowadzeniu kolejnego już remontu szkoły. Rodzice wyrównywali i pomalowali ściany gabinetów oraz korytarzy, pozyskali sponsorów i położyli nowe podłogi. Prace głównie wykonywali ojcowie uczniów, a mamy zajmowały się pracami porządkowymi. W tym czasie pojawiły się też w gabinetach nowe meble.

W 1999r. weszła w życie nowa reforma oświaty – powołano do życia gimnazja. Rada Gminny w Trzebielu mimo ostrego sprzeciwu rodziców (odbyło się referendum) podjęła decyzje o likwidacji Szkoły Podstawowej w Żarkach Wielkich, aby w świeżo wyremontowanym budynku umieścić Gimnazjum. Uczniowie naszej szkoły byli dowożeni do Szkoły Podstawowej w Trzebielu. W budynku naszej szkoły rozpoczęli naukę gimnazjaliści (połowa), a druga połowa gimnazjalistów uczyła się w Szkole Podstawowej w Nowych Czaplach.

W 2005r. Rada Gminy podjęła uchwałę o reaktywowaniu Szkoły Podstawowej w Żarkach Wielkich.

Obecnie budynek szkoły jest zadbany, nie wymaga kosztownych remontów, gabinety lekcyjne są funkcjonalne i dobrze wyposażone w pomoce naukowe i sprzęt audiowizualny. Szkoła posiada również wystarczające zasoby biblioteczne wraz z bazą komputerową sukcesywnie uzupełnioną przez Radę Rodziców. Rodzice zakupili 11 komputerów wraz ze słuchawkami i UPS-ami, tablicę multimedialną dla klas młodszych, kserokopiarkę, wyposażenie gabinetu biologiczno-chemicznego (stół do ćwiczeń, fartuchy, okulary ochronne), szkielet anatomiczny, modele komórek zwierzęcych i roślinnych.

Przez 78 lat istnienia tutejszej szkoły, niewątpliwie największy wpływ na jej działalność mieli rodzice i mieszkańcy całego obwodu szkolnego. Na podkreślenie zasługuje zaangażowanie rodziców w przygotowanie 15 maja 2016 r. uroczystości nadania szkole imienia Orłąt Lwowskich i poświęcenia Pomnika Żołnierza Kresowego. To na barkach rodziców spoczęło przygotowanie przyjęcia dla ok. 200 zaproszonych gości, z zadania tego wywiązali się wzorowo. Jak widać w różnych sytuacjach cała społeczność potrafiła się zintegrować i działać dla dobra wspólnego.

Podsumowując historię naszej szkoły, zaznaczyć należy wkład pracy, czasu i wysiłku kolejnych pokoleń rodziców, nauczycieli i pracowników obsługi szkoły, mieszkańców, który nie może zostać zmarnowany. Aby przyszłe pokolenia nie zarzuciły nam zaniedbań w walce o przetrwanie szkoły – ostoji edukacji i kultury naszej miejscowości. Każda zmiana władzy niesie kolejne reformy edukacji, które stwarzają zagrożenie bytu naszej szkoły. Rodzice od lat czują niepokój spowodowany polityką władz gminy, do których nie trafiają nasze argumenty. Wszyscy pracownicy szkoły w tym kadra pedagogiczna, która zawsze jest najbliżej ucznia czują obawę przed utratą pracy. Brakuje nam poczucia stabilizacji. Włodarze gminy poszukują oszczędności kosztem naszej placówki, chociaż od wielu lat żadnych większych inwestycji u nas nie wykonano, przez co czujemy się pokrzywdzeni.